

ѿ. Защо̀то това̀ та̀инство на Дѣтсрѣта
 като̀ що̀ превосхо̀жда дрѹгитѣ та̀инства,
 ѝ като̀ пѣрво ѝ нача̀лно, самъ Госпо̀дь съ
 ѿбразъ превосхо̀денъ зарача̀ ѝ повелѣ̀ да
 го̀ пра̀ватъ въ нѐгова па̀матъ, сѝрѣчь:
 въ па̀матъ на страда̀нїето, погребѣ̀нїето,
 воскресѐнїето, ѝ сла̀вное нѐгово на небе-
 сѝ вознесѐнїе, ѝ речѐ: **Сїѐ творѝте въ
 моѣ̀ воспомина̀нїе. *)**

Какво̀ зна̀менѹва Стѣха̀рьо̀;

ѿ. Я̀ко̀ ѣ̀ вѣлъ, зна̀менѹва свѣтлината на-
 бо̀жіята благода̀тъ, ѝ чистота̀та на-Сва-
 щѣнството̀: зна̀менѹва ѝщо̀е ѝ чистото
 восприѣ̀тїе ѝ ѿбожѐнїе на-на̀шето ѣ̀стество̀.
 Я̀ко̀ лѝ ѣ̀ червѣ̀нъ, зна̀менѹва пречѣ̀стата
 стра̀сть Христо̀ва, ко̀ято̀ претерпѣ̀ съ че-
 ловѣ̀ческото ѣ̀стество̀. За това̀ презъ ве-
 лѝката Четыредесѣ̀тница Свѣщѣ̀нницитѣ̀
 ѝ Дїа̀конитѣ̀, понѐже пра̀ватъ па̀матъ на-
 свѣта̀та ѝ Спасї̀тельната стра̀сть Господа
 на̀шегѡ̀ Іисѹ̀са Христо̀а, свѣла̀чатся въ чер-
 вѐны, ѝлѝ чѐрны, ѝлѝ мо̀ровы о̀лежда̀.

*) Лѹка̀ Гл: 22. ѿт: 19.

